

УДК 37.014.5:378.014(477)

DOI <https://doi.org/10.24195/spj1561-1264.2024.1.26>

Гоцалюк Алла Анатоліївна

доктор філософських наук, професорка,
професорка кафедри філософіїКиївського національного університету будівництва і архітектури
проспект Повітрофлотський, 31, Київ, Україна
orcid.org/0000-0002-2120-3232

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ САМООРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Актуальність теми. Феномен академічної доброчесності освітнього середовища залишається актуальним питанням уже протягом кількох десятиріч. У цьому аспекті важливого значення набуває самоорганізація освітнього середовища його учасниками для найоптимальнішого дотримання норм академічної доброчесності, враховуючи нові фактори впливу. **Метою статті** є дослідження академічної доброчесності як елементу самоорганізації освітнього середовища. **Методологія** дослідження полягає у застосуванні діалектичного, аналітичного методів з метою дослідження самоорганізації процесу академічної доброчесності в розвитку та взаємозв'язку з іншими явищами; функціонально-інструментальний – для окреслення ролі академічної доброчесності та етичних кодексів; синергетичний – для визначення ролі самоорганізації при провадженні академічної доброчесності. **Результати дослідження.** Академічна доброчесність – це насамперед довіра до результатів освітнього процесу, тому самоорганізація відіграє важливу роль з огляду на побудову освітнього процесу, перевірку знань та набуття відповідних компетентностей фахівцем. Академічна доброчесність через призму самоорганізації реалізується через елементи самонавчання, саморегулювання, самодисципліну, свободу педагогічної творчості, самоконтроль, самовиховання, оскільки її дотримання є внутрішньою установкою особистості. Морально-етичні засади, які закріплюються у кодексах етики, набувають потужного розвитку та реалізації за самоорганізації та саморегулювання, адже добропорядні учасники освітнього процесу дотримуються цих правил через добру волю та самоусвідомлення того, що доброчесність принесе користь суспільству та забезпечить справедливість при здобутті компетентностей та оцінюванні знань, умінь та навичок.

Ключові слова: самоорганізація, освітнє середовище, академічна доброчесність, форма та зміст, морально-етичні засади, особистісний розвиток, ефективність і якість освіти.

Вступ. Феномен академічної доброчесності освітнього середовища залишається актуальним питанням уже протягом кількох десятиріч. Наразі цифровізація освіти значно вплинула на процес визначення академічної доброчесності, особливо, коли застосовується штучний інтелект. У цьому аспекті важливого значення набуває самоорганізація освітнього середовища таким чином аби самостійно учасниками освітнього процесу, без впливу зовнішніх факторів, можна було би дотримуватися норм академічної доброчесності, враховуючи нові фактори впливу. Тобто, поки на науковому або ж державному рівні досліджуються виклики та загрози застосування технологій штучного інтелекту, то самоорганізація освітнього середовища може швидко відреагувати на актуальну проблематику сьогодення.

Проблематику академічної доброчесності досліджували такі вчені: А.Є. Артюхов, В. М. Гунчак, Л. М. Потапюк, І. Л. Потапюк, Т. В. Фінікова, М. П. Чепига та інші. Однак питання академічної доброчесності через призму самоорганізації не набуло достатнього вивчення.

Мета та завдання. Метою статті є дослідження академічної доброчесності як елементу самоорганізації освітнього середовища. Завдання: визначення поняття академічної доброчесності; вивчення елементів самоорганізації освітнього середовища; дослідження морально-етичних засад академічної доброчесності.

Методи дослідження. Методологія дослідження полягає у застосуванні діалектичного, аналітичного методів з метою дослідження самоорганізації процесу академічної доброчесності

в розвитку та взаємозв'язку з іншими явищами; функціонально-інструментальний – для окреслення ролі академічної доброчесності та етичних кодексів; синергетичний – для визначення ролі самоорганізації при провадженні академічної доброчесності.

Результати дослідження. Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [1, с. 5]. Академічна доброчесність – це відданість таким п'яти фундаментальним цінностям, як чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність, а також відвага відстоювати ці цінності та боротися за них [2].

Отже, академічна доброчесність як певна система правил в освітньому середовищі, засадами якої є, чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність, визначає морально-етичні норми поведінки учасників освітнього процесу та відповідно до них і правові відносини у разі їх порушення.

У Європейському освітньому просторі наразі є досить поширеним поняття академічної досконалості, яке включає в себе знання та уміння високої якості, захист прав інтелектуальної власності, ідентифікацію та довіру до результатів наукових досліджень [3, с. 28].

Оскільки, академічна доброчесність – це насамперед довіра до результатів освітнього процесу, то самоорганізація відіграє важливу роль з огляду на побудову освітнього процесу, перевірку знань та набуття відповідних компетентностей фахівця. Академічна доброчесність – це і широке комплексне поняття, яке застосовується як до науковців (дослідників), викладачів, так і студентів, учнів тощо.

Слід зауважити, що при самоорганізації освітнього середовища визначають такі елементи: самонавчання, саморегулювання, самомотивація, самоаналіз, самодисципліна, свобода педагогічної творчості, самоконтроль, самовиховання тощо. Академічна доброчесність через призму самоорганізації реалізується через ці елементи, тобто через самонавчання, саморегулювання, самодисципліну, свободу педагогічної творчості, самоконтроль, самовиховання, оскільки її дотримання є внутрішньою установкою особистості.

Домінування цінностей самостійності, самодостатності, самореалізованості, на відміну від ще не забутих патерналістичних бачень та прагнень, призведе до розквіту творчої зацікавленості, новаторства [4, с. 19], які утвердяться в академічній доброчесності. Водночас не усі новаторські ідеї сприятимуть доброчесності, а можуть навпаки призвести до її порушень. Зокрема, технологія штучного інтелекту на сучасному етапі розвитку навчилася швидко генерувати (збирати та обробляти) інформацію, яка є у відповідному доступі і на основі неї надавати певні відповіді на питання, пришвидшуючи при цьому обробку даних. Однак незважаючи на оперативність та швидкість процесів, часто відбувається порушення авторських прав при використанні штучного інтелекту, при цьому таку обробку було зроблено завдяки технології, а не людини, яка у подальшому може привласнити результати такого генерування. Отже, сучасним викликом для дотримання правил академічної доброчесності є технологія штучного інтелекту.

О. М. Гончаренко та Л. Л. Нескороджена підсумовують, що «Здатність до самоорганізації, саморегуляції, саморозвитку, самоконтролю є природними властивостями будь-якої особистості. Вони можуть проявлятися в колективних спільнотах (територіальних громадах, громадянському суспільстві, громадських об'єднаннях, саморегульованих організаціях, державі тощо)» [5, р. 123]. Корпоративна етика та сприяння формуванню академічної доброчесності є наступним рівнем самоорганізації уже відповідної освітянської спільноти. Так, Л. М. Потапюк, І. П. Потапюк влучно зауважують, що «...очевидною потребою є введення проблематики утвердження академічної порядності в академічне співтовариство, способи його самоорганізації та соціальних ролей, оскільки саме освітні установи дуже часто беруть на себе основну відповідальність у подоланні моральної кризи усього суспільства. Таким чином, усвідомлений моральний вибір, турбота про репутацію стають одним із основних механізмів внутрішньої

саморегуляції академічної спільноти, визначають її етичні пріоритети, розстановку сил та логіку професійних комунікацій» [6, с. 35].

У 2004 році у межах Болонського процесу у Бухаресті відбулася Міжнародна конференція щодо визначення питань академічної доброчесності, наслідком якої стало прийняття Декларації з етичних цінностей та принципів вищої освіти в Європейському освітньому просторі [7]. У цій Декларації зазначається, що «...виховання чесності, слід починати з себе, а потім добиватися її поширення серед усіх членів академічної спільноти, не допускаючи ніяких форм обману, брехні, шахрайства, крадіжки, інших форм нечесної поведінки. Довіра є основою для клімату роботи, який сприяє творчості, індивідуальному розвитку. Забезпечення справедливості у викладанні, оцінці досягнень, наукових дослідженнях, кар'єрному просуванні персоналу, отриманні нагород, ступенів має ґрунтуватися на законних, прозорих, справедливих, передбачуваних, послідовних, об'єктивних критеріях. Розробка та впровадження здобутків педагогічної науки в освітню практику базуються на повазі, яку поділяють усі члени академічної спільноти. Відповідальність повинні нести всі члени академічного середовища, що дозволить забезпечити підзвітність, вільне вираження поглядів, супротив неправомірним діям...» [7]. Аналіз зазначеного положення Декларації вказує на те, що самоорганізація відіграє важливу роль при формуванні академічної доброчесності, адже вчений насамперед власною поведінкою доводить відданість чесності у науці, створює довіру до своїх досліджень, які мають бути обґрунтованими та сформованими відповідно до етичних джерел.

На національному рівні важливими документами є етичні кодекси. Привертає увагу те, що саме морально-етичні засади, які закріплюються у них, набувають потужного розвитку та реалізації за самоорганізації та саморегулюванні, адже добропорядні учасники освітнього процесу дотримуються цих правил через добру волю та самоусвідомлення того, що доброчесність принесе користь суспільству та забезпечить справедливість при здобутті компетентностей та оцінюванні знань, умінь та навичок.

Слушною є теза О. Романовського та Н. Середи, про те, що справжнє лідерство може бути тільки на основі моральних чеснот. Так учені акцентують, що «лідери повинні практикувати етику, засновану на чесності, швидше ніж етику, засновану на правилах (нормативну етику). Етика чесноти не заперечує необхідності правил, але наполягає на тому, що вони не можуть бути граничним обґрунтуванням етики. Правила мають слугувати чесності. Це – належний порядок речей. Доброчесність завжди має оригінальний, творчий і багатогранний характер» [8, с. 23]. Етичний кодекс – це система визначених і перевірених норм певного професійного співтовариства, яка визначає морально-етичні принципи поведінки. Етичні кодекси є нормативним засобом саморегулювання, який можна включити до змісту корпоративної соціальної відповідальності [9, с. 43]. А. Мельниченко констатує, що «ухвалення будь-якого найдосконалішого кодексу честі не гарантує його дотримання усіма членами академічної спільноти. Лише постійні зусилля з підтримання атмосфери, де панують високі моральні стандарти, а навчальні і наукові практики відповідають кращим світовим зразкам, дозволять зробити цей інструмент інституціонально вкоріненим» [10, с. 182].

Повага до прав інтелектуальної власності при забезпеченні академічної доброчесності вказує на добросовісність та високий корпоративний дух учасників освітнього процесу.

У цьому аспекті привертає увагу «Етичний кодекс ученого України», у якому зазначено, що «Метою Етичного кодексу вченого України (надалі Кодекс) є формулювання загальних етичних принципів, яких кожен з науковців і викладачів має дотримуватися у своїй роботі. Кодекс регулює відносини науковців між собою та із суспільством. Він установлює основні засади для оцінки вченими своєї власної роботи та діяльності колег під моральним кутом. Вчені повинні бути впевненими в надійності результатів роботи своїх колег. У свою чергу, суспільство має бути впевненим у чесності науковців та достовірності результатів їхніх досліджень» [11]. На сучасному етапі розвитку України усі вищі навчальні заклади мають кодекси етичних правил та розроблені політики щодо забезпечення академічної доброчесності.

Етичність джерел, якими користуються вчені є наразі вкрай важливим елементом довіри до досліджень та формуванні бренду відповідального вченого, його ділової репутації. Збройна

агресія росії проти України призвела до перегляду морально-етичних засад при користуванні науковими джерелами. Неетичними стало застосування праць науковців з держави-агресора у освітньому процесі, що відобразилося насамперед у внутрішніх вимогах видавництв, у політиках наукових інститутів та вищих навчальних закладах України тощо. Саме самоорганізація учасників освітнього процесу допомогла визначити проблему, сформувати її та вжити необхідних заходів заборони.

Доброчесність «породжує довіру, без якої лідерство просто неможливе» [8, с. 23]. Вчений повинен бути лідером завдяки високоінтелектуальній роботі, на якій ґрунтується поступ людства.

С. М. Резнік підсумовує «Мотивація здобувачів вищої освіти щодо виконання вимог академічної доброчесності та засвоєння відповідних цінностей має передбачати: – створення середовища неприпустимості порушень академічної доброчесності; – сприяння розумінню важливості самостійного оволодіння професійною компетентністю та науково-дослідницькою компетентністю; – сприяння усвідомленню важливості оволодіння комунікативною компетентністю, зокрема умінь усного та письмового мовлення, які надають конкурентних переваг фахівцю у сучасному інформаційному суспільстві; – заохочення до аналізу взаємозв'язку між виконанням навчальних завдань із дотриманням принципів академічної доброчесності та розвитком наукового мислення, критичного аналізу інформації тощо; – надання письмових завдань здобувачам освіти з найбільш актуальних, цікавих, дискусійних тем, які відповідають сучасним тенденціям розвитку науки та практики» [12, с. 51]. Тому, академічна доброчесність як складне явище ґрунтується на свободі наукової та педагогічної творчості, які дозволяють у певних межах самим професіоналам добирати зміст та форму того чи іншого курсу (дисципліни), обирати методи та джерелі дослідження тощо. У цьому є полягає самоорганізація освітнього середовища.

К. Бровко, А. Дурдас, Д. Сопова зауважують, що «Становлення до університету визначається у більшій мірі сформованістю його академічних цінностей та принципів, які закладаються, зокрема, в основу корпоративної культури університету [13, с. 133-134]. Доводиться констатувати лавиноподібне зростання контраверсійності, суперечливості й неоднозначності, а найголовніше те, що на тлі загального підвищення середнього рівня освіченості виразно простежується зниження рівня культури наукового мислення і, як наслідок, – якісного рівня наукової продукції у всіх її формах і виявах. І це попри те, що з усіх трибун лунають переможні реляції про «підкорення чергових рубежів» [14, с. 28].

Визначення власних моральних стандартів, їх співставлення з кращими взірцями академічної культури, втілення в життя у всіх напрямках роботи вищого навчального закладу є виявом прагнення вітчизняної освітньої спільноти взяти на себе відповідальність у захисті норм права й базових академічних та етичних цінностей, забезпеченні якості й належних результатів навчання [6, с. 35]. Корпоративна культура – це важливий чинник формування сучасного освітнього середовища. Неприпустимість фальшування доказової бази або джерел у дослідженнях перш за все контролюється професіоналами відповідного напрямку. Тому, така самоорганізована спільнота, у якій панує нульова толерантність до порушення академічної доброчесності, сприятиме подальшому утвердженню морально-етичних засад у освітньому середовищі.

Варто погодитися у цьому зв'язку з твердженням, що «В умовах слабкої корпоративної культури академічного середовища та масового толерування порушень і корупційних діянь усередині самої системи саме інституційні та системні інструменти повинні відіграти основну роль у демонтажі присутніх девіантних практик та вкоріненні нової культури доброчесності» [15, с. 35]. Тому «впровадження в життя Кодексу викладача значною мірою залежить не лише від загальної університетської чи академічної атмосфери, але й від чесності і професійності кожного викладача» [16, с. 28].

Висновки. Проведений аналіз положень щодо академічної доброчесності як елементу самоорганізації освітнього середовища приводить до таких висновків. Академічна доброчесність як певна система правил в освітньому середовищі, засадами якої є, чесність, довіра,

справедливість, повага, відповідальність, визначає морально-етичні норми поведінки учасників освітнього процесу та відповідно до них і правові відносини у разі їх порушення. Академічна доброчесність – це насамперед довіра до результатів освітнього процесу, тому самоорганізація відіграє важливу роль з огляду на побудову освітнього процесу, перевірку знань та набуття відповідних компетентностей фахівця.

Академічна доброчесність через призму самоорганізації реалізується через елементи самонавчання, саморегулювання, самодисципліну, свободу педагогічної творчості, самоконтроль, самовиховання, оскільки її дотримання є внутрішньою установкою особистості.

Морально-етичні засади, які закріплюються у кодексах етики, набувають потужного розвитку та реалізації за самоорганізації та саморегулювання, адже добропорядні учасники освітнього процесу дотримуються цих правил через добру волю та самоусвідомлення того, що доброчесність принесе користь суспільству та забезпечить справедливість при здобутті компетентностей та оцінюванні знань, умінь та навичок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Фундаментальні цінності академічної доброчесності. Пер. з англ. Міжнародний центр академічної доброчесності. 2019. 39 с.
2. The Fundamental Values of Academic Integrity, 1999, The Center for Academic Integrity. Duke University, Durham. URL: <http://www.academicintegrity.org>.
3. Батечко Н., Михайліченко М. Феномен академічної доброчесності в контексті синергії наукових підходів. *Освітологія*. 2019. № 8. С. 26–33.
4. Гоцалюк А. А. Роль саморегулювання у формуванні інноваційної культури. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтва*. 2018. № 2. С. 16–20.
5. Goncharenko O., Neskorozhena L. Self-regulation of culture: the role of public associations and electronic communication. *Herald National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts*. № 4'2018. P. 121–125.
6. Потапук Л. М., Потапук І. Моральні імперативи вдосконалення вищої освіти. *Інженерні та освітні технології*. 2017. № 1 (17). С. 33–40.
7. The Bucharest Declaration on ethical values and principles of higher education in the Europe Region URL: <http://i aa.kz/en/bologna-process/the-main-documents-of-the-bologna-process>.
8. Романовський О. Г., Серета Н. В. Особистість сучасного керівника в аспекті теорії духовного лідерства. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2013. № 3. С. 20–27.
9. Goncharenko E. Ethical code as a means of self-regulation of economic activity. *LEGEA ȘI VIATA*. 2019. Aprilie. P. 40-44.
10. Мельниченко А. Кодекс честі як інструмент дотримання академічної чесності науковця і освітянина. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. Політики»; за заг. ред. Т. В. Фінікова, А. Є. Артюхова – Київ : Таксон, 2016. 234 с.
11. Етичний кодекс ученого України. Національна академія наук України, 2009. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0002550-09?find=1&text=%D1%81%D0%B0%D0%BC%D0%BE#w1_2.
12. Резнік С. М. Академічна доброчесність та академічне лідерство. *Лідер. Еліта. Суспільство = Leader. Elite. Society*. 2021. № 1. С. 43-52. С. 51.
13. Бровко К., Дурдас А., Сопова Д. Е-середовище як складова корпоративної культури в університетах Французької Республіки. *Молодь і ринок*. 2018. № 2 (157). С. 133–137.
14. Самчук З. Перехрестя науково-освітніх альтернатив: монополія на прийняття рішень чи культивування компетентності? *Філософія освіти. Philosophy of Education*. 2023. № 28(2). С. 171–196. <https://doi.org/10.31874/2309-1606-2022-28-2-10>.
15. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету [моногр.] / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики»; за заг. ред. Т. В. Фінікова, А. Є. Артюхова. К.: Таксон, 2016. 234 с.
16. Гунчак В.М., Чепига М.П. Кодекс честі викладача як перешкода академічній нечесності і поблажливості. *Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького*. 2011. Том 13. № 3(49). С. 14–23.

REFERENCES

1. Fundamentalni tsinnosti akademichnoyi dobrochesnosti. [Fundamental values of academic integrity]. Per. z angl. Mizhnarodniy tsentr akademichnoyi dobrochesnosti. 2019. 39 s. [in Ukrainian].
2. The Fundamental Values of Academic Integrity (1999). The Center for Academic Integrity. Duke University, Durham. URL: <http://www.academicintegrity.org>.
3. Batechko N., MihaylIchenko, M. (2019). Fenomen akademichnoyi dobrochesnosti v konteksti sinergiyi naukovih pidhodiv. [The phenomenon of academic integrity in the context of the synergy of scientific approaches]. *Osvitologiya*, (8), 26–33 [in Ukrainian].
4. Gotsalyuk, A. A. (2018). Rol samoregulyuvannya u formuvanni Innovatsiynoi kulturi. [The role of self-regulation in the formation of innovative culture]. *Visnik Natsionalnoyi akademiyi kerivnih kadriv kulturi i mistetstva*. № 2. S. 16–20 [in Ukrainian].
5. Goncharenko, O., Neskorodzhena, L. (2018). Self-regulation of culture: the role of public associations and electronic communication. *Herald National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts*. № 4. P. 121–125.
6. Potapyuk, L. M., Potapyuk, I. P. (2017). Moralni imperativi vdoskonalennya vischoyi osviti. [Moral imperatives of improving higher education]. *Inzhenerni ta osvitni tehnologiyi*. № 1 (17). S. 33–40 [in Ukrainian].
7. The Bucharest Declaration on ethical values and principles of higher education in the Europe Region URL: <http://i aa.kz/en/bologna-process/the-main-documents-of-the-bologna-process>.
8. Romanovskiy, O. G., Sereda, N. V. (2013). Osobistist suchasnogo kerivnika v aspekti teoriiy duhovnogo liderstva. [The personality of a modern leader in the aspect of the theory of spiritual leadership]. *Teoriya i praktika upravlinnya sotsialnimi sistemami*. № 3. S. 20–27 [in Ukrainian].
9. Goncharenko, E. (2019). Ethical code as a means of self-regulation of economic activity. *LEGEA ȘI VIAȚA*. Aprilie. P. 40–44.
10. Melnichenko, A. (2016). Kodeks chesti yak instrument dotrimannya akademichnoyi chesnosti naukovtsya i osvityanina . Akademichna chesnist yak osnova stalogo rozvitku universitetu [The code of honor as a tool for observing the academic integrity of a scientist and educator. Academic honesty as the basis of sustainable development of the university]. / *Mizhnarod. blagod. Fond «Mizhnarod. fond. doslidzh. osvit. politiki»*; za zag. red. T. V. Finikova, A. E. Artyuhova. *KiYiv : Takson*. 234 s. [in Ukrainian].
11. Etichniy kodeks uchenogo Ukrayini. [Code of ethics of a scientist of Ukraine]. *Natsionalna akademiya nauk Ukrayini*, 2009. URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0002550-09?find=1&ext=samo#w1_2. [in Ukrainian].
12. Reznik, S. M. (2021). Akademichna dobrochesnist ta akademichne liderstvo. [Academic integrity and academic leadership]. *Lider. Elita. Suspilstvo = Leader. Elite. Society*. № 1. S. 43–52 [in Ukrainian].
13. Brovko, K., Durdas, A., Sopova, D. (2018). E-seredovische yak skladova korporativnoyi kulturi v universitetah Frantsuzkoyi Respubliki. [E-environment as a component of corporate culture in universities of the French Republic]. *Molod i rinok*. № 2 (157). S.133–137 [in Ukrainian].
14. Samchuk, Z. (2023). Perehrestya naukovy-osvitnih alternativ: monopoliya na priynyattya rishen chi kultivuvannya kompetentnosti? [Crossroads of scientific and educational alternatives: monopoly on decision-making or cultivation of competence?]. *Filosofiya osviti. Philosophy of Education*. № 28(2), S. 171–196 [in Ukrainian].
15. Akademichna chesnist yak osnova stalogo rozvitku universitetu. [Academic honesty as the basis of sustainable development of the university]. (2016) [monogr.] / *Mizhnarod. blagod. Fond «Mizhnarod. fond. doslidzh. osvit. politiki»*; za zag. red. T. V. Finikova, A. E. Artyuhova. K. : Takson. 234 s. [in Ukrainian].
16. Gunchak, V.M., Chepiga, M.P. (2011). Kodeks chesti vkladacha yak pereshkoda akademichniy necheshnosti i poblazhливosti. [Кодекс честі викладача як перешкода академічній нечесності і поблажливості]. *Naukoviy visnik LNUVMBT imeni S.Z. Gzhitskogo*. Tom 13. № 3(49). S. 14–23. [in Ukrainian].

Hotsalyuk Alla Anatolyivna

Doctor of Philosophical Sciences, Professor,
Professor at the Department of Philosophy
Kyiv National University of Construction and Architecture,
31, Povitroflotskyi ave., Kyiv, Ukraine
orcid.org/0000-0002-2120-3232

ACADEMIC HONESTY AS AN ELEMENT OF SELF-ORGANIZATION OF THE EDUCATIONAL ENVIRONMENT

***Actuality of theme.** The phenomenon of academic integrity in the educational environment has been a topical issue for several decades. In this aspect, the self-organization of the educational environment by its participants for the most optimal compliance with the norms of academic integrity, taking into account new influencing factors, becomes important.*

***The purpose** of the article is to study academic integrity as an element of self-organization of the educational environment. The research methodology consists in the application of dialectical, analytical methods in order to study the self-organization of the process of academic integrity in development and the relationship with other phenomena; functional-instrumental – to outline the role of academic integrity and ethical codes; synergistic – to determine the role of self-organization in the conduct of academic integrity.*

***Research results.** Academic integrity is, first of all, trust in the results of the educational process, therefore self-organization plays an important role with regard to the construction of the educational process, the verification of knowledge and the acquisition of relevant competencies by a specialist. Academic integrity through the prism of self-organization is realized through the elements of self-learning, self-regulation, self-discipline, freedom of pedagogical creativity, self-control, self-education, since its observance is an internal attitude of the individual. Moral and ethical principles, which are enshrined in codes of ethics, gain powerful development and implementation due to self-organization and self-regulation, because honest participants in the educational process adhere to these rules due to good will and self-awareness that integrity will benefit society and ensure fairness in the acquisition of competencies and assessment of knowledge, skills and abilities.*

***Key words:** self-organization, educational environment, academic integrity, form and content, moral and ethical principles, personal development, effectiveness and quality of education.*